

உ

சிலமயம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

சீக்ராளத்திக் கலம்பகம்.



இது

தீரு எவ்வுளர்

இராமசாமி செட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.



சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1908.

விலை அணா 2.

Copyright Registered.

ஆக்கியோன்.

சுறள் வெண்பா.

கலைசால்கா னத்திக் கலம்பகஞ்சொற் றுன்பா
வலராம சாமியெனு மால்.

பொருளடக்கம்.



I. சீகாளத்திக்கலம்பகம்	
1. கடவுள் வாழ்த்து	க
2. வேண்டுகோள்	ச
3. அவையடக்கம்	ச
4. ஆசிரியர்வணக்கம்	ரு
II. கலம்பகப்பாட்டியல்	ந-அ
III. இக்கலம்பகவறுப்பகராதி	நக
IV. செய்யுள்முதற்குறிப்பகராதி	ச0



இக்கலம்பக உறுப்பகராதி.

		பக்கம்.	பாட்டு.
1. அம்மாளை கடு.	உஉ.
2. இடைச்சியார் உ0.	கக.
3. இயமகம் கஉ.	க0.
4. இரங்கல் கக-உக, உக - சஉ சக.	
5. இனியவை. கக.	அக.
6. உயர்வருக்கமோனை கக.	அஎ.
7. ஊசல். கக.	அக.
8. ஊர்சிலேடை கடு.	உ0.
9. களி உக,	கக, எச. எடு.
10. கார்காலம் கஉ.	அடு.
11. கிள்ளை விடுதூது உச.	கடு.
12. கிரையார் கக.	கஉ.
13. குயிற்பயிற்று உ0.	கஅ.
14. குயிலே இரத்தல் கச.	கடு.
15. குறம் உச,	கக, கஎ.
16. கைக்கிளை கஉ,	அச.
17. சும்பிரதம் கஎ.	கக.
18. சித்து உச.	கஉ.
19. சீர்பாதப்புதழ்ச்சி கக.	அஅ.
20. சுவடுகண்டிரங்கல் கக.	உடு.
21. தவம் உஅ.	எக.
22. தரை கக.	கஉ.
23. தாய்க்கூற்று உடு.	கக.
24. நற்றாயிரங்கல் உடு.	கக.
25. நிர்தாஸ்துதி கஉ, உடு.	கக, கடு.
26. பாங்கி தலைவன்வரவை தலைவிக் குணர்த்தல்		... கஉ.	அச.
27. பாண் உடு.	க0.
28. பிச்சியார் உஎ.	கஅ.
29. புயவகுப்பு... கக.	க.
30. மடக்கு ச0, உஅ.	க, எஉ.
31. மதங்கியார் உ0.	ச0.
32. மறம் கஅ.	கஉ, கக.
33. மேகவிடுதூது கஎ, கக.	க0, அக.
34. வண்டு விடுதூது உஉ.	சக.
35. விலைச்சியார் கக.	கக.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீ க ள த் தி க் க ல ம் ப க ம்.



பா யி ர ம்.

கடவுள் வாழ்த்து



விநாயகர் துதி.

காப்பு. நேரிசைவெண்பா.

நிலம்பகர்கா ளத்திவரை நித்தர்மலர்த் தாளிற்
கலம்பகப்பா மாலை கமழச்—* சொலம்பகருட்
கஞ்சந்தி யானநெறி காட்டி வரமளிக்கு
மஞ்சந்தி யானை துணை யாம்.

(க)

நடேசர் துதி.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியனிருத்தம்.

கங்கைநீ ரறுகு மான்முன் காட்டிமம் புலிசேர் வேணித்
துங்கமார் காடு காட்டிச் சுடர்மழு மான்கை காட்டிப்
பங்கிலோர் மயிலைக் காட்டிப் பணியும்வெம் புலியுங் காட்டிப்
பொங்குசிற் சபைக்க ணிர்த்தம் புரியான் ருடு திப்பாம்.

(உ)

* சொல் அம்பகர் - சொன்னோக்க மூன்னவர்.

சிவகாமசுந்தரியம்மை துதி.

வேறு.

தண்ணூரு நமந்துனபத் தாமமுர கரிமகிழ்சோ
தரியின் புள்ள

பண்ணூரு மறைபயில்பண் ணவன்பணியு மணியணிப்பூண்
பதத்தாய் தூயை

விண்ணூருந் தேவர்கட்குந் தீதகற்று நாதாநத
விமலை யான

தெண்ணூருஞ் சிவகாம சுந்தரியி னிணைமலர்த்தாள்
சென்னி சேர்ப்பாம்.

(௩)

குகப்பிரான் துதி.

குறள்வெண் சென்றுறை.

நகப்பிராட் டிக்குள நயப்ப வருமொரு

குகப்பிரான் ருண்முடி கொண்டிறைஞ் சதுமே.

(௪)

சாகவதி துதி.

குறள்வெண்பா.

'வேண்டா' மரைக்கண் மிளிர்வெள்ளை மேனிநல்லா
டண்டா மரைத்தாள் சரண்.

(௫)

சமயாகாரியர் நால்வர் துதி.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம.

உருப்பவள நிறத்தானூர்க் கினிமையுறத் திருக்கடைக்காப்
புரைத்தா றன்பு

பெருப்பவளத் தமுதெனத்தே வாரங்கட் டிரைசெய்தார்
பிறங்கு மேருப்

பொருப்பவள வாம்விருப்ப மேவியுயர் திருப்பாட்டுப்
புகன்றார் * மெய்ச்ச

திருப்பவள முறுவாச கஞ்சொற்றா ரிவர்கள்பொற்றான்
சிரமேற் கொள்வாம்.

(௬)

* மெய் சதுர் உப்ப வளம் எனப்பிரிக்க.

சீகாளத்திக்கலம்பகம்.

கண்ணப்பநாயனார் துதி.

இனவுமது.

சீரமருவுங் கட்செவியைக் குண்டலமாக் கொண்டபான்
நிருச்செ விக்கட்
டரமருவு முழுவலன்பார் மொழியமுத மூக்கமுடன்
றழையச் சேர்த்துப்
பரமருவு மறைபகர்செம் பவளவாய் விடக்கமுதம்
பரிந்து னூட்டி
வரமருவு மெய்ப்பேது பெற்றிடுகண் ணப்பர்சரண்
வணங்கி வாழ்வாம்.

(எ)

சீவகோசரியார் துதி.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கோசரியார் கங்கணக்கைக் காளத்தி யரனூர்க்கு
மூசரியார் நறுமலர்கொண் டருச்சித்தன் முழுக்காட்டன்
மேசரியா ராமகத்தின் வித்தாரெண் றோதுசிவ
கோசரியா ரெழிற்சரண கோகநக நிதத்தொழுவாம்.

(அ)

நக்கீரர் துதி.

நேரிசைவெண்பா.

கண்பார்த் தருள்கயிலைக் காளத்தி நாதர்தம்மேல்
வெண்பாவந் தாது விரித்துரைத்த—வொண்பா
இலனென்னு நக்கீர மாதவவிந் னூற்சீர்
நவமன்னித் துன்னிடவே நன்கு.

(ஆ)

சேக்கிழார் சுவாமிகள் துதி.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாகிரிய விருத்தம்.
ஊன்றத்தூ ரியவொலியு மறையொலியு மணவொலியு
முயர்நிலை லைப்பொன்.

சீகாளத்திக்கலம்பகம்.

மன்றத்தூர்ச் சிதநடஞ்செய் தருளெம்மான் பதமுளரி
மனத்தே பூப்ப

நின் * நத்தா ராண்டியார் புராணமியற் றிப்பேறு
நிலவப் பெற்ற

குன்றத்தூர்த் தொண்டர்சீர் பாவுவார் சாண்சிரமேற்
கொண்டு வாழ்வாம்.

(க0)

சிவப்பிரகாசர் வேலையர் கருணைப்பிரகாசர் துதி.

இதுவுமது.

பேங்குறுந் லாக்கச்சொ லுயர்செஞ்சொல் குறிப்புச்சொல்
புகன்முச் சொல்லுந்

தங்கியபல் பிரபந்தஞ் சாற்றிச்சீ காளத்தித்
தலபு ராண

மங்குரைத்த சிவப்பிரகா சத்தேவர் வேலைய
ரூள்வாய்ந் தோங்கு

நங்கருணைப் பிரகாச ரெனுஞ்சிவஞா னச்செல்வர்
நற்றூள் போற்றி.

(கக)

வேண்டுகோள்.

நேரிசைவெண்பா.

காளத்தி நாதா கலம்பகப்பா மாலைநீன்பூந்
தாளொத் திசைந்துறவே, சாற்றுவதாற்—கோளாத்
திருத்தி யணிபெறச்சீர் செய்தேற்றுக் கொள்வாய்
குருத்துவங்கண் கிம்பர்வணங் கும்.

(கஉ)

அவையடக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

சிற்பனூல் வல்லுநர் சிரார்செய் மட்பணி

அற்பமாம் பணியதென் நவற்றை யெவ்வோ

* அத்து - செவ்வை.

சீகாளத்திக்கலம்பகம்.

௩௫

கற்பவ ரற்பொடு காணக் காட்டுதல்
விற்பனர்க் குரியதோர் விதிய தாகுமால்.

(௧௩)

ஆசிரியர்வணக்கம்.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

நோற்றவ மாண்பு சுகமொடு மல்கக்
கற்றுவல் லுநருங் களிந்துள மேத்துந்
தணிகை யம்பதிச் சாவணப் பெருமாண்
மணியருள் வித்துவ மணிகந்த சாமிப்
பரமா சிரியன் பதமலர்
சிரமிசைச் சூட்டுதந் தெளிவுறற் பொருட்டே.

(௧௪)

பாயிர முற்றிற்று.



நூல்.

மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

நீர்பூத்த கார்த்திகடல்குழ் நிலவுலக மேத்தெடுப்பச்
சீர்பூத்த மாமறைகள் சிந்தித்தஞ் சலிபுரியப்
பொன்புணரொண் மணித்திருமால் புகலயன்வெள் ளானையின்
தென்பரிதி திங்களா தியவிபுதர் பணிகேட்பத்
தேர்வுறுமைந் தெழுத்தாழு சிதநமச்சி வாயமந்தர்
மார்வமுட னந்தணர்சொ லக்கங்கை வைத்தோதப்
புகழ்பொன்மலை தருளுனப் பூங்கோதை யிடமருவக்
ககனமுஞ்சொல் காளத்திக் கவின்கோயி லமர்ந்தோய்கேள் !

(இவை எட்டடித்தாவு.)

ஐத்தமிழ்தேர் சம்பந்த மூர்த்தியின்பா டற்கிரங்கி
முத்துவிதா னஞ்சிவிகை முதலியதந் தருளினையே!
வயிரவலே டம்பூண்டோர் வள்ளல்சிறுத் தொண்டரொளிர்
வயிரவொட்டுக் காதணிந்த மதலையினான் விழைந்தனையே!
பச்சைப்புன் மேர்ந்துறுமப் பசுநிரையைக் காத்தபசும்
பச்சைவண்ணத் திருமாற்குப் படையாழி யீந்தனையே!
மாணிக்க மாமலைத்தேன் மாணுமது ரிதச்செஞ்சொன்
மாணிக்க வாசகர்க்கா வாகையின்மண் சுமந்தனையே!
செம்பரத்தை மலர்மறையத் திகழ்தும்பை பூத்ததொப்பச்
செம்பவன மேனியின்மேற் றிருநீறு பூத்தனையே!

(இவை ஐந்தும் ஈரடித்தாழிசைகள்.)

மலர்கதிர் மணிமுடி மருவிய விபுதர்கள்
குலமணி யெனுமுரை கொளுமுயர் பதவியை.
பொலிகழ லடிகொடு புலிபுரு வரவுரு
நவமுனி வர்த்தொழ நடமிடு திருவினை.

சீகாளத்திக்கலம்பகம்.

௪

மலிபுக ழிருடியர் மகமுதி மறிமழு
நிலைதரு கரமிசை நிறுவிய கருணையை.

புலனுயர் கவிஞர்கள் புகலுமெ யவையிடை
யிலகுடு பதியென விசையுறு பதியினை.

(இவை நான்கும் ஈரடி அராகங்கள்.)

கள்ளமிலா நின்மனையாள் கச்சியினி லறம்வளர்க்க
வள்ளியிடம் பிச்சையென்றவ் வறவரில்வி னிரந்ததென்னே!

புனளுட னைவடம் பொன்னியில்லீழ்ந் திடவதனைக்
கனவானைக் காவினின்கார்க் களமுறச்செய் ததும்வியப்பே!

மலையுருவத் துறவயன்மால் வாலனமும் வன்றியுமாத்
சீலயடிதே டிக்காணாத் தாம்புரிந்த திறம்பூதே!

கடுஞ்சிலந்தி வீடநாகங் கடநாக மன்பார்களெய்
திமிந்தொண்டிற் சிறந்ததுதா னெவைகாளத் திப்பெயரென்!

உம்பளஞ்சம் பளம்பணங்கா சுண்டோதென் றில்லையிற்சிற
றப்பவத்தோர் காறுக்கி யாடல்செய்த தெற்றினுக்கோ!

(இவை ஐந்தும் பெயர்த்தும் வந்த ஈரடித்தாழிசைகள்.)

மதனெரி படதுதல் விழியைத் திறந்தனை.

வசிகனெண் மகவென முறையிற் செறிந்தனை.

பதகன்வன் பிழைமுழு வதுமுண் மறந்தனை.

பசுபதி யெனுமுயர் பெயரிற் சிறந்தனை.

(இவை நான்கும் நாற்சீரோரடி அம்போதாங்கம்.)

அனிலவொண் பதியு நீ; அனகசிற் பரணு நீ

புனிதமெய்த் தவனு நீ; புகழ்கொள்சற் குருவு நீ

பனிவரைக் குறவு நீ; பழமறைப் பொருளு நீ

முனிவரர்க் கிறையு நீ; முழுமுதற்பரமு நீ.

(இவை எட்டும் முச்சீரோரடி அம்போதாங்கம்.)

மலைய முத்தினை; கலைவ முத்தினை
மழுவி ரித்தனை; கழுவெ ரித்தனை
அலைய டுத்தனை; வலையெ டுத்தனை
அணிகள் சொற்றனை; மணிகள் விற்றனை.

(இவை எட்டும் இருசீரோடி அம்போதரங்கம்.)

என வாங்கு.

(இது தனிச்சொல்.)

1. த்தர்க ளனுதினம் பராவிப் பணியுஞ்
சுத்த நிராமய சுமங்கல விசேட.
இக்கு மிகவிரும் பிபமுகத் திறைக்குக்
கொக்குக் கணியுணக் கொடுத்த குணகா
டு உயர் * கிர வஞ்ச முடைபட வடலுறு
மயில்விடுத் திசைபெறு மறுமுகர்க் கத்த
அஞ்சா தகங்கொண் டணைந்தமும் புரத்தை
எஞ்சா தழித்த வெரிநகைப் பகவ
மருளறு சுந்தரர் வண்பா டற்கிடங்
க0 கருடன் மதலையைக் கான்றிடப் புரிந்தவ
நாசையுட் கொண்டு நற்பூசை யுளுற்றிய
சீருலா மிருகண்டு சேய்க்கரு ளனக
கெடித்தலப் பெருங்கோ கிலமறப் பிரம்பா
லடித்த வடித்தமும் பமர்திரு மேனிய
கடு தாமுணர் பரிதிநேர் சக்கிரத் தாற்சலந்
தான்றனைத் தடிந்த சங்க்ராம வித்தக
விதிதலை யைக்கிளி மேதகு மலர்க்கரத்
ததிகய முறவேந் தனையாந் தேவ
காவி மலர்நிகர் கருங்கணு ரவாவும்
உ0 பூவிருக் குங்குழற் பூங்கோதை நாயக
மாகாள கண்ட வளர்கரு ணலய

* கிரவஞ்சம் - அன்றில் பகழி.

சீகா ளத்தித் திருத்தல மேவர
வலிமைப் பிரபஞ்ச மாயையான் மயங்கி
நிலைதளர்ந் துளத்து னெடிது வருந்திநின்
உரு சரணா விந்தமே தஞ்சமென் றடைந்தனன்
அரணர் பூந்தடத் தந்தண் மலரிடைச்
சுரும்பார் தேன்பெற் றமைந்தெனப்
பெரும்பே ரின்பம் பெறுதற் பொருட்டே. (க)
(இது இருபத்தெட்டடியால்வந்த நேரிசை யாசிரியச் சுரிதகம்.)

நேரிசைவெண்பா.

பொருளுணரா நாயேன்றன் புன்மைதவிர்த் தானாப்
பொருளுணர்த்தி யாட்கொள் புனிதா—தெருணிறைந்த
சங்கரா கங்கா கவினுறச்சேர் காளத்திச்
சங்கரா கங்கா தரா. (உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நூராதல மேத்துநற் காளத்தி நாதர் தவாதவொண்சீர்ப்
புராதனர் வேதா கமங்க ஞரைத்தமெய்ப் புங்கவர்வா
ளராதரக் கையினிற் கங்கண மாக வணிந்தவர்வெங்
கிராதற்கு மாமுத்தி தந்தவர் நந்துணை கேடினெஞ்சே. (ங)

நற்றயிரங்கல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.
சேலன்ன விழிமடவார் மயர்வுறவே வளைகூடற்
தெருவில் விற்ற
பாலன்ன வடிவமுறும் பரமரே காளத்திப்
பகவ னாரே
ஆலன்ன வெனதுசிறு வயிற்றுதித்த மிக்கெழிலா
ரணங்க னுடன்
மாலன்ன தகலவின்னே வந்தணையின் யானுமிவண்
வாழ்கு வேனே. (ச)

சீகாளத்திக்கலம்பகம்.

ம ட க் து.

கட்டளைக் கலிப்பா.

வேளைத் தீய்ந்த துதனெருப் பக்கமே

மெய்யி னங்கைக் களித்ததோர் பக்கமே
தாளி ணைக்கிணை யாமர விந்தமே

சடையி னேற்றது சாரர விந்தமே

தோளிற் கொண்டது பூந்தண் மதலையே

தொண்ட னுரிட வுண்டார் மதலையே
நாளும் வண்மையில் வண்டர்கா ளத்தியே

நம்பர் வாழ்வு நலஞ்செய்கா ளத்தியே.

(ரு)

நேரிசை வெண்பா.

* காளக் கடாவினில்வெங் காளச்ச ரீரநமன்
காளமொடு பாசங் கரத்தேந்திக்—காளம்போல்
வந்தக்கா வென்ன வகைசொல்வே னீ துணைசெய்
சந்தக்கா ளத்திவர தா.

(சு)

எழுசீர்க் கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

வரியளிப் பொதும்பர் சுலவு காளத்தி

வரையிட முறையுமெம் பெருமான்

கிரியரு மருமா னெனச்சொல வுமைபாற்

கிட்டுமெய்க் கல்விமா னெனுப்பூங்

தெரியலார் சேர மான்புக லுலாவிற்

நிருவுளங் கொளுமதி மாளே

டரியகைம் மாணுஞ் சமர்செயா வண்ண

மறுசூரீர் தரவகத் தெனுமே.

(எ)

கலிவிருத்தம்.

எண்ணுறு மெண்ணுறு மியனெய் போற்புவிச்

சுண்ணுறு நெடியசா ளத்தி நாடரைப்

* காளம் - கருமை, மேகம், சூலம், நஞ்சு.

சீகாளத்திக்கலம்பகம்.

யண்ணுறு பாடலிற் பாடி யாடுவார்
நண்ணுறு விண்ணினி னலஞ்சு கிப்பரே.

புயவதுப்பு.

ஆசிரிய வண்ண விருத்தம்.

சந்தக்குழிப்பு.

தன்ன தன்னதன தானத் தனனதன
தன்ன தன்னதன தன்னத் தனந்தன.

கருதி நிலையுணரு ஞானத் தபோதனர்கள்
சுகிகொ டிருமுறைக ளணியக் கிளர்ந்தன
சுடிகை மணிபெறுவி யாளத் தையே துவொடு
சுலவு கடகமென வனையப் பொருந்தின
சுரர்கண் மகிழ்வினொடு வாழக் குரோதமகல்
சுகிர்த வபயகர முதவப் பரிந்தன
சுடிகை யமணர்கொடும் யாகத் தியானமுடி
சுடர்செய் கணையடரு * நிலையிற் கடிந்தன
மருவு மலரிமரை சாதித் தமாலமகிழ்
மதலை குரவுதொடை புனையத் துதைந்தன
மறம திஸ்குநர கேசித் த தூராகிருத
மடிய வுகிர்கன்கொடு கிளறச் சினந்தன
மதுரை மறுகிலுயர் மாணிக் கமாமணியின்
மகிமை சொலியவைக ஞாதவச் செறிந்தன
மயல்செய் புரமழிய மேருத் தராதரமு
மலைவில் சிலையதென வளையத் திணிந்தன
தருண வெயிலுமிழு மோர்பத் மராகமணி
தகள மணிவலய மிலகப் புணந்தன
தகைகொண் மலையுதவு கோலக் குமாரியணி
தரும குடமுலைக டழுவத் தழைந்தன

* நிலை - தொழில். † தூராகிருதம் - தீத்தொழில்.

தவறி லவிற்கிரண் வாதித் துணர் தமது
தசன நிராமுழுது முதுநித் தடிந்தன
தனுவில் வலவனெனும் * வீபற் சுநேயமுறு
தரம தொளிர்கழி தருதற் கிசைந்தன

கருது பனவர்குல மேவச் சிரோமணிமுன்
கமழு முணவதிட வளவிப் பிசைந்தன
கனிவொ டொருதருமி யோதிப் பொஞ்சைசொல
சுவலை யகல்கிழிய துதவிச் சிறந்தன
கதிர்செய் விழிதருமவ் வேடப் பிரானியல்கொள்
கணிச வணிகைமலர் கதுவத் தொடங்கின
கருணை திகழ்புனிதர் காளத் திநாதரணி
கவன தொளிருனத களபப் புயங்கனே. (க)

இயமகம்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

புயங்கந் திரிகட மாதங்க மிக்கன்பு பூண்டெல்லம்
புயங்கவி னுர்பதம் பூசிக்க வந்தருள் பொன்முலைவார்
† புயங்கனை பாகனைக் காளத்தி நாதனைப் பூதனையெண்
புயங்கடுக் கைத்தார் புனைந்தானைப் பாவலிர் போற்றுவிரே. (க௦)

நிந்தாஸ்துதி.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

போர்விசயன் வில்லடியுஞ் சாக்கியனார் கல்லடியும்
புனிஞர் கோமான்
பேர்வருகாற் செருப்படியு னுரிபடவே மேற்பட்டீர்
பெருங்க லேந்திச்

* வீபற்சு - அருச்சுனன். † புய் - புய்க்கும்படியான; புய்த்தல் - பீறல்.

சீகாளத்திக்கலம்பகம்.

சுரு

சீர்வதில் லாபவளைத்தீ ரென்பதுவும் பொய்யோபின்
 றிடனற் றீரோ
 பார்வசையல் லாதுபுக ழாங்கொலேர் காளத்திப்
 பகவ னாரே.

(கக)

கீரையார்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.
 பரவு மடியார் விளைதவிர்க்கும்
 பரன்கா ளத்தி நகர்த்தெருவில்
 உருவண் கீரை வாங்குபவ
 ருண்டோ வெனக்கூ வெண்டொடியாய்
 மருவும் வளைக்கை கொடுகலவை
 வையின் பாலா முன்னையுந்தா
 கருது * பண்ணை சேர்பொன்னாங்
 காணி தருதுங் கொள்ளுவையே.

(கஉ)

வலைச்சியார்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.
 வையகஞ்சொல் காளத்தி நகர்க்கண் மேலை
 மறுகினின்மீன் விற்கவந்த வலைச்சி யாரே
 செய்யகுக னறுமீன்கா தலன்றா னென்றான்
 சிவன்வலைகொண் டன்றுசுரா மீன்பி டித்தான்
 பொய்யகன்ற குருமீன்றா னுயர்வீ டென்றான்
 புகலவன்சீ டனுக்குஞெண்டின் மிக்க விச்சை
 கையுதவே வடமீனை வசிட்டன் கொண்டான்
 காசினிக்கண் மீன்சையெவ் வெவர்க்கு முண்டே.

(கங)

இதுவுமது.

உண்கணு மொளிர்சேலை யெடுத்துக் காட்டி
 யுளமலங்கு வகைதிருக்கைக் கெளிறு காட்டி

* பண்ணை - சமுசாரம்.

வண்கணைக்கால் வரால்காட்டி நடக்க மாலா
 வார்தொடர வேள்கருப்பஞ் சிலையெ டிப்பான்
 கொண்கணைக் காளத்தி வரணைக் கூடிக்
 குலவியமோ கினிமாதின் குணங்கை யாண்ட
 பெண்களினும் போல்வசிய சாலங் கற்ற
 பேர்கணையாங் கண்டறியேம் பிரிய மாதே. (௧௫)

கட்டளைக் கலித்துறை.

மாவீத் தகர்பலர் சூழ்திருக் கூட்ட மதித்துளன்பு
 பாவித்தக் கத்தி னெடுநீ றணிந்துரின் பங்கயத்தாள்
 சேவித் தனுதினஞ் சிந்திங்கி லேனென்ன செய்குவன்பூங்
 காவித் தடம்பொழில் சேர்திருக் காளத்திக் கண்ணுதலே. (௧)

நேரிசை வெண்பா.

கன்மடமா னைக்கழலிற் கண்டவனு முண்டகனு
 மன்மகா தெய்வமென வாழ்த்துதல்செய்—பொன்முகரி
 யாறுகாட்டுந் திருக்கா ளத்தி வரைத்தெய்வம்
 பேறுகாட் டெம்மெய் பெரிது. (௧௬)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பேரியா ருரைக்கு நெறிரின்று வஞ்சகம் பேய்கடம்பாற்
 றிரியாதெஞ் ஞான்றும் பசித்துவங் தோருண்ணச் செய்துமத்த
 கரியாணை யீருரி போர்த்தநற் காளத்திக் கண்ணுதலைப்
 யிரியாது ளத்திற்சிந் தித்திருப் பின்முத்திப் பேறுறுமே. (௧௭)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ழுத்திருக்குங் கரிக் கோட்டு முலைமடவார் தம்முடனே
 முயங்க னாடும்
 வித்திருக்கு மடநெஞ்சப் பேயனேன் மருகாய்
 பேண வென்றோ

நத்திருக்கு மலர்க்கரத்தா னளினத்தான் கரங்கூப்பி
நயந்து போற்றுங்

கொத்திருக்கும் பூம்பொழில்கூழ் காளத்திப் பதிமேவுங்
குழக னுரே. (கஅ)

கலிவிருத்தம்.

தமுதமு நளினமுங் குலவு பூஞ்சுனை
யமைவொடு பலவுறு மணிகொள் காளத்தி
லிமலவொண் டிருப்பணி விளங்கச் செய்குவோ
ரெம்பய மகன்றுபெ ரின்ப மேற்பரே. (கக)

ஊர் சிலேடை.

நேரிசை வெண்பா.

நம்பரநே ரும்முலையார் பார்வையிடை மாதவர்வாக்
* கம்பரங்காட் டஞ்சிகா ளத்தியே—வெம்புகைநேர்
கூற்றுக் கொடியார் குவலயமுண் டாமரைவா
யேற்றுக் கொடியா ரிடம். (கஉ)

வினாவுத்தரம்.

நேரிசை வெண்பா.

இடமார்சீர் வள்ளலிலோ ரேந்தலும்வெண் சோறும்
மடவார் நிறையும் வயினுந்—தடநாக
நாரிசார் காளத்தி நம்பரன்பா கேளுயர்பூம்
பாரிசா தங்கற் பகம். (கங)

அம்மானை.

கலித்தாழிசை.

நற்றோர்க ளேத்துதிருக் காளத்தி யீச்சுரனா
வற்றாப் பெருங்கடல்போன் மாரிதியா ரம்மானை
வற்றாப் பெருங்கடல்போன் மாரிதியா ராமாயின்
பற்றாம னேற்றடியும் பட்டதே னம்மானை
பதியேழை யானெனமேற் பட்டனர்கா ணம்மானை. (உஉ)

இரங்கல்.

மடக்குத்தாழிசை.

மான்கைபற்றின ரெனதுமெய்த்தவ மான்கைபற்றிலர் கூடலில்
வளைகணேரந்தவர் கனகமாமணி வளைகணேரந்திலர் சேரர்தங்
கோன்கொளக்கவி மாலைதந்தவர் கொன்றைமாலேகை தந்திலர்
கொம்பர்யானைமுன் வந்தணைந்தவர் கொங்கையானைய ணைந்திலர்
வான்குலாவமு தங்கொடுத்தவர் வாயினூறமு தங்கொடார்
வாரிரீரற வேசெய்தார்மிக வடிகணீரற வேசெயார்
நான்கறத்தவ ருய்யவீந்தவர் நங்கையாருய வீந்திலர்
நாடுகாளத்தி நாதரிங்கன டத்துநீதிய நீதியே. (௨௩)

வஞ்சித்துறை.

நீதர்கா ளத்திவாழ்
நாதர்சீ ரார்சர
ணேதுமெய்ப் பத்தர்க
உதுநீர்ந் துய்வரால். (௨௪)

சுவடுகண்டிரங்கல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆலடி வைகிய காளத்தி நாதர்த மக்கினிக்கண்
போலடி மைச்சகடும் பாலையிற் புல்லின்ம ருண்டுசென்மான்
சாலடி யாங்கது தோலடி யாமிவை சார்செம்மலின்
காலடி யாமவை யீதுநம் மாதின் கவினடியே. (௨௫)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கல்லிநலந் தேராக் கசடர்கடம் வாயினின்று
பல்விதமுஞ் சொல்லிப் பரிதவிக்க வையாமல்
வல்லினையை நீக்கி வளம்பெறச்செய் மாரன்நன்
விலவினையும் பண்ணை வியன்காளத் திப்பானே. (௨௬)

நேரிசை வெண்பா.

பாமன்கா ளத்திமலைப் பாங்கருறைந் தோங்கு
மரிவைகண் கண்மேருண் டார்மா—னிருவிசம்பி
லொன்றம் புலிதன்பா லோடியான் வாயபய
மென்றொட்டி மேவுறுமெய் யே.

(௨௭)

சுறள்வெண்டெசந்துறை.

மெய்யன் புடையோர் விழைகா ளத்தி
யையன் கழலுக் ககமாம் பூவே.

(௨௮)

கட்டளைக்கலித் துறை.

பூபாலர் நித்தமும் வாழ்த்துமொண் காளத்திப் புண்ணியனைக்
காபாலங் கைக்கொண்ட கம்பீர னைக்கொன்றைக் கண்ணியனை
மாபா லனநிறை லாவண் ணியனை வழுத்துமன்பர்
கோபால மாதி யுறுப்புற் றிறையுருக் கொள்ளுவரே.

(௨௯)

மேகவிதூது.

நேரிசை வெண்பா.

கோண்டல்கா னும்போற் குறித்தபரு வத்துதவி
மண்டலத்திற் செய்குவோர் மற்றெவர்தாம்—விண்டெனுமான்
மேவிவருங் காளத்தி வித்தகரோ டெற்சேர்த்திங்
காவிரிகச் செய்யி னறம்.

(௩௦)

சம்பிரதம்.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.
அண்டமண் டங்கடமை முட்டையாக் கொண்டெசண்
டாடிவல் லமைதெரிப்போம்
அவிருமெழு கடலையுள் ளங்கையின் மறைப்போ
மடர்ந்தீ ரமுதாக்குவோம்
கண்டருங் கனலைப் பிழித்துசா ருக்கிங்
கனிந்தினிய வாய்மடுப்போம்

கடிசொன்கா வலரைவன் னூரினிற் கட்டியே
கண்கணீர் பொழிய வைப்போம்
புண்டரிக மதனில்வெம் பண்டரிக மேறுமற்
புதமெவர்க் குங்காட்டுவோம்
புல்லையும் புலியாக் கு வோமெயிற் புலியையும்
பூசையிற் பொலியவைப்போம்
தொண்டொன நம்பா லடுத்திசிறு வர்களுசெயுந்
தொழில்களினை பூங்கோதைசேர்
தோளநங் காளத்தி நாசர்போல் வேறொரு
சொருபுமங் காண்பிப்பேம்.

(௩௧)

மறம்.

எண்ணீர்க் சுழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.
பேதகுசீர்க் காளத்தி மலைப்பு றத்தே
விதலொடுவாழ் மறவர்கள்யா மெம்மி டத்திற்
பேதமின்றி யரையன்விடு தூத னென்றும்
பிறங்குகும ரிக்காகத் திருமு கந்தா
னீதென்றஞ் சுருளோலை யொன்றை யெம்மு
னெடுத்துவைத்த வொருதூதா வியம்பக் கேண்மெய்ப்
போதமென்ப திலையோதும் மரைய னுக்குப்
புத்திமுழங் கானமட்டோ புல்லன் றானே.

(௩௨)

இதுவுமது.

புல்லரையன் விருப்பத்தின் படியே நீதான்
போய்த்தேடித் திரிந்தலைந்தாற் காட்ட கத்தே
நல்லகும ரியுங்கிடைக்கு மணமு மெய்து
நவீல்சோறும் பெறலாமேற் சுகமு முண்டாம்
செல்லுறுசீ காளத்தி வரையின் பாங்கர்ச்
செல்லாவா னும்மரையன் செயல்கள் யாவும்
வில்லம்பு கொண்டுகிற ரெதிர்த்துக் கொல்வார்
மீண்டோடிச் சென்றிடினுன் வினைநன் காமே.

(௩௩)

* புண்டரிகம் - கழுகு, புவி.

நழை.

அறுசீர்க் குழிநெடி. லடி யாசிரியவிருத்தம்.

நங்கைபா லிறைவரீ தந்ததழை யீதென்றே
 னனினக் கைபா
 லங்கேற்றுண் மலிஞ்சூர்த்துள் கொங்கையின்மீ தணைத்தாள்கா
 ராகஞ் சேர்த்தாள் [த்துப்
 பொங்கொ ரிசேர் கண்ணிலொற்றிக் கொண்டாண்மே லெடுத்தரை
 பூசிக் கொண்டாள்
 துங்கடவழ் காளத்தி லரைப்பெருமா னருளெனவே
 சேவித் தானே. (ந.ச)

நேரிசை வெண்பா.

சேவித்துப் பத்திரசுத் தேங்க வடிவமுற்றும்
 பாவித்து முத்திப் பயன்பெறுவோங்—கோவித்து
 நீளத் திரிந்துழன்ற நெஞ்சமே வஞ்சமுறக்
 காளத்தி நாதரைநாங் கண்டு. (ந.இ)

வஞ்சிவிருத்தம்.

கண்ட முச்சுடர் கண்களாக்
 கொண்ட காளத்துக் கோன்பதப்
 புண்ட ரீகப் பொலன்மலர்
 தொண்ட ராம்வரி குழுமே. (ந.சு)

நேரிசை வெண்பா.

சூழ்செஞ் சடிமலிசை தும்பைமலர் வைத்தபிரான்
 காழெயினன் கண்ணப்பக் கண்டபிரான்—தாழ்வதின்றி
 யாளத் திருநடன மம்பலத்திற் செய்தபிரான்
 காளத்தி மேவுபிரான் காண். (ந.எ)

குயம்பயற்று.

நேரிசைவெண்பா.

காளகண்ட மென்றொருபேர் கண்டகுயி லேவயமார்
காளகண்டன் வந்தானெண் காளத்தி—யாளுமகா
தேவன்வந்தான் ஞானபா தேசிகன்வந் தானென்றே
காவினின்று கூவுவைவா காய்.

(௩௮)

இடைச்சியார்.

அறுசீர்க்கழி நெடிவடி யாகிரிய விருத்தம்.

காலோவா தொளிர் திருக்கா ளத்திநகர் மேற்றெருக்கட்
காமர் லாய்ப்பப்
பாலோபா லெனக்கூவு மண்சேர்சிற் றிடைச்சீர்தும்
பால்கொள் வார்க்குச்
சாலோரும் பசித்தழல தவிக்குமென்றீர் வெங்காமத்
தழல விப்பின்
மேலோது முளங்களிப்பப் பெறுவேதும் பார்த்துடத்தை
வ்வைவிற் ருணை.

(௩௯)

மதங்கியார்.

எண்சீர்க் கழிநெடிவடி யாகிரியவிருத்தம்.

விரதவித் தகர்கணிந தெழிலாற் காம
வெறிபிடித்துத் தண்டையந்தா டஞ்ச மென்றே
பரதவித்து ஞழவக்கா ளத்தி யாஞ்சீர்ப்
பதிக்கண டிப்பாடு மதங்கி யாரே
சுரதவித்தை வல்லவளென் றுங்கை வாளுந்
துணைவியா மைவாளுஞ் சொல்லு மென்றே
சுரதவித்து வான்கண்மகிழ்ந் துரைப்ப ரென்னிற்
சாற்றுவதற் கரிதாறுஞ் சமர்த்துத் தானே.

(௪௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சும்போ சிவசங் கரதேவ தேவ தயாளவென்று
 னம்போ ருகத்தா ளிறைஞ்செ வரர்க்கு மரிவதுல்லா
 வெம்போ லியர்க்கு மிரங்குவ னுன்ற னியற்கையன்றோ
 கும்சபா தயமுனி யேத்தூறுங் காளத்திக் கொற்றவனே. (சக)

இரங்கல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வரமேதந் தாட்கொள்ளுஞ் சீகாளத் திப்பரமர்
 மலைநாட்டின்க
 னுரமேவ வந்தணைந்த கண்ணா ரன்றுரைத்த
 வறுதி யாமுத்
 தரமேயென் னுளத்தெண்ணி வரவுபார்த் திருந்தேன்கொற்
 றலிர்த்து விட்டார்
 திரமேயில் லாதவர்க னென்பெறுவார் கிளியினங்காள்
 செப்பு வீரே. (சஉ)

இதுவுமது.

வீங்கோதைக் கடலுலகர் விண்ணுலகர் புகழ்வள்ளல்
 மிஞிறு மூசந்
 தேங்கோதைக் கண்ணியன்சீ காளத்திப் பரனிமயச்
 செல்வி ஞானப்
 பூங்கோதை நாயகன்மீ திவள் கொண்ட மோகமது
 பொருந்து மென்றல்
 பாங்கோதை யலர்க்கழகோ டேரிங்ங னுரைப்ப தெல்லாம்
 பயன்வ ராதே. (சங்)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வரமேவு முனிவார்க ணிதம்புகழ்கா ளத்தியான்
 வாரச் டைக்கட்

பரமேவு மம்புலியு மிடைக்கண்மக வெம்புலியும்
பரிந்தி ருக்க
வுரமேவு கோட்புலியுஞ் சிறப்புலியுந் தானடைந்த
வுறுதி யாலே
தரமேவும் பொதுநாடி யோர்புலிகாத் திருப்பதுநேர்
சாரத் தானே.

(௪௪)

கலிநிலைத்துறை.

காரதை கேள்வன் ரூபமொழித்த தகையாளர்
* தூரியர் காளத் தீசர்ப் தத்தைத் தொழுவீரேற்
பாரிகன் மக்க ளாதுயர் சுற்றம் பலர்கூழ்
வாரியை நேர்சீர் மேவிந் லாயுளும் வளர்வீரே.

(௪௫)

வ. ௩௩ வி. ௫ துது.

நேரிசை வெண்பா.

வண்டேகா ளத்து வரைப்பிரான் வீ திவரக்
கண்மெயல் கொண்டுக் கலங்குகின்றேன்—மெண்டுநிக்
ரெந்தனனெ முங்கச்சேர்ந் தின்பந் தரச்செய்வாய்
வந்தனங்காண் முன்பு மணம்.

(௪௬)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மணமே யிலாவெவ் வெருக்கலர் கள்ளி மலர்களைப்போற்
குணமே மொருகிறி தேனும் பெறுத்தூட்டர் கூட்டமொன்றிப்
பணமே பரமென் றிலையாய் னேற்குள் பாலிப்பையோ
வணமேவு கீர னிடர்தீர்த்த காளத்தி மாதவனே.

(௪௭)

நேரிசை வெண்பா.

மாதவனுந் திச்சீர் மதலை தொழுமதலைக்
கோதையன்கா ளத்திக் குவட்டிடத்திம்—மாதின்னோள்
வேய்விழிநீ லம்பன் யிளிர்முத் ததரமுருக்
கெய்கொங்கை வேண்மகுட மே.

(௪௮)

* தூரியர்—கடவுள், இடபவாகனர்.

கொச்சகக் கலிப்பா.

மண்ணளந்த மால்விடைமேல் வந்தன்பர்க் கருள்புரியுங்
கண்ணளந்த காளத்திக் கடவுளுறை வரைகுத்த
தண்ணளந்த பொழிலின்மயிற் சாயலா டொணிகேட்ட
பண்ணளந்த சுரும்பரறு பதமாகி யகலாவே.

(௬௬)

நேரிசைவெண்பா.

வடியரினங் கூட்டு மவிச்சையெலா மோட்டிங்
கடினமற வீட்டின்பங் காட்டிம்—வடிவமொளிர்
துப்பனார் வேதத் துதிக்குஞ்சீ காளத்தி
யப்பனார் மெய்த்தண் ணருள்.

(௬௭)

அறுசீர்க் கழிநெடி லடி யாகிரியவிருத்தம்.

அருள்வரவு மலர்க்கண்ணு மநிமுகமுஞ் செஞ்சடையு
மவிர்செவ் வாயும்
பிரசம்வழி பூமதலைப் பூங்கோதை சேர்புயமும்
பிறங்கு பார்பும்
பரசொடுமா நெறளர்க்காமும் விளங்குதிருக் காளத்திப்
பரனென் றே துங்
கரிசகல்சற் குருநாதன் சரணா விந்நமுமென்
கணினீங் காவே.

(௬௮)

நேரிசை வெண்பா.

காலன் றனையுதைத்த கஞ்சத்தா னெங்கோனைக்
கோலமுயர் ஞானப்பூங் கோதைமன்னைத்—தோலுரத்தோல்
மாகலிங்க மாக வனைந்தொளிருங் காளத்தி
மாகலிங்க மாகனையுண் ணதி.

(௬௯)

கலிநிலைத்துறை.

நாடுபொன் முகரியென் றே துநன் னதயினி னனைவேனே
பூடணச் சிவமணி மாலவெண் பொடிபொயிற் புனைவேனே
மாடியர் மதின்று கோயிலை நனிவலம் வனைவேனே
நீடரு டருதிருக் காளத்தி யிறைபத நினைவேனே.

(௭௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நீனேத்தண் கடல்பெறு நற்பிள்ளை யென்றென்ற நெஞ்சிலுன்னச்
சினத்தங் கசனுடன் சேர்த்தழும் பேமிகச் செய்கின்றனை
யனைத்தினுக் கும்முத லாவுள்ள காளத்தி யாண்டவர்தாந்
தினைத்துணை யும்பொறுக் கார்குரங் வேருந் தீங்குனக்கே. (௫௪)

நேரிசை வெண்பா.

தீங்கல் விடமுண்டு சேரமர மாதருக்கு
மாங்கல்ய மீந்த மகசேவா—வோங்கலுமை
நாயகா நாயே நலிவகற்றி யாண்டருள்செய்
சேயகா ளத்தியர சே. (௫௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அருளு யிறுமதி செவ்வாய் புதனெண் வியாழநற்சுக்
கிரன்வெஞ் சனியிரு பாம்பா மிராகுகே தென்றுரைசெ
யொருநவக் கோட்களின் வேதையுந் தாழுமொன் னொரொம்மலுங்
கரிசறக் கண்பார்த் தருடிருக் காளத்திக் கற்பகமே. (௫௬)

சித்து.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

பகரருங்கா ளத்திவரைத் தேசிகன்ற னருள்பெற்ற
பன்னெண் சித்தர்
ககனசித்த நென்றுரைப்பா ரிரும்பையெலா நாகமதாக்
காட்டிப் பின்னர்
திசுமுறுவா னவர்மேவப் பொன்னாடாச் செய்துவைத்தோரு
சேர்கூழ் போது
மிகழ்வடையோ மடுத்தவரு மாகைகொள்வார் குறைவில்லை
யென்றுங் காணே. (௫௭)

நேரிசை வெண்பா.

காண வரிதெயினக் கண்ணப்பர் மிச்சிலூன்
தாணுவுண் டின்பமுத்தி தந்திட்ட — மாணிதுவென்
நன்பருரை தென்கயிலை யாங்காளத் திப்பதியை
யின்பமுறக் கண்டவர்கட் கீடு. (௫௮)

நிந்தாஸ்துதி.

தாய்க்கூற்று.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஈட்டுக்கொவ் வாததலை யோட்டிலிரந் திட்டான்சீ

ரியைந்த பாண்டி

நாட்டிள்வைகை மண்சுமந்தா னடிபட்டான் காளத்தி

நகர்க்க ணுற்றான்

காட்டெயின நெச்சிலுண்டு கண்பறித்த தீக்கண்ணன்

காசுப் பைமேற்

போட்டெங்குந் திரிவானன் னவன்காதன் மின்னே

பூணல் வீணே.

(௫௬)

பாண்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

வீணை ட வர்களுொடி மெல்லியர்கள் சேர்ந்தணையப்

பாணரீ தூது படிந்துறலா பாசுமதாஞ்

சேணூர்கா ளத்திவரைத் தேவனா ரன்பர்முறை

மாணாரும் வீணையினில் வைத்திசையுண் டாந்திருவே. (௬௦)

நீறுயிரங்கல்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருமானொண் படிசுமா னும்படிவந் திகழ்ந்துவளர்

செழுமான் போற்றுங்

குருமான்மெய்த்ஞ்ஞானப்பூங் கோதைமா னொடுகுலவங்

கோமா னேயான்

தருமானின் மயல்கொண்டு மதன்சரத்திற் காற்றாமற்

றதுகா ளத்திப்

பெருமானே யெனக்கண்ணீர் பெருக்குகின்ற னணைந்துசுகம்

பெறக்கண் பாரே.

(௬௧)

ஒருவிகற்ப ரேரிசைவெண்பா.

பாவிற்குட் டேவர் பகர்செந் தமிழ்க்குறட்பா
காவிற்குட் கற்பகப்பூங் காவாமே—தூவைக்கொ
ளாவிற் கருமுனியா வன்பிற்குக் கண்ணப்பர்
தேவிற்குட் காளத்தித் தே.

(சுஉ)

குறள்வெண்பா.

காளத்தி நாதன் கழற்கன்பு செய்யனனே
* கோளத்தி யோடுங் குமைந்து.

(சுங)

அறுசீர்க் கழிநெடி. லடி. யாசிரிய விருத்தம்.

குமரணைப் பொருளென் றுருங் குவலய மிருளென் றுரு
மமர்மழு வேந்தி னொரு மாலத்தை மாந்தி னொரு
மமதையைப் பிரியென் றுரு மாமறை பரியென் றுரு
† கமையுயர் போத னுருங் காளத்தி நாத னுரே.

(சுச)

கள்ளைவிடு தூது.

கட்டளோக் கலித்துறை.

நாதஞ் செறிசங்கஞ் சூழ்வயற் காளத்தி நாதர்தம்பாற்
சூதக் குயிலைமுன் னூதுவிட் டேனது சூதமுற்றுப்
பேதகஞ் செய்தது யீயப் படிக்கலை பேசியென்னை
யாதரத் தோடனை யச்செய்சின் பேர்வரு மஞ்சுகமே.

(சுரு)

துறப்.

அண்சீர்க் கழிநெடி. லடி. யாசிரிய விருத்தம்

சுகம்விரல தக்கிணகை லாச மேவுஞ்
சுந்தரனா ருள்பெற்ற பூங்கு றத்தி
சுகமதனி லுயரிசைசேர்ந் தோங்குங் கண்ண
சயசாலி மகிழு ருந் சுன்னென் போலும்

* கோள் நவக்கிரகம். † கமை-பொறுமை. போதன்-ஞானசொருபி.

பகாரிய குறத்தியுருத் தாங்கிக் கூடை
பங்கயக்கை யாலணைத்துப் பலனுஞ் சொல்லி
பிகலறவோ ரொண்டொடிக்கை யிசையப் பெற்ற
தெவாரியா ரெங்குறியிங் கியம்பக் கேளே.

(௧௬)

இதுவுமது.

கேளம்மே யிருநாழி நெல்லுந் தூசுங்
கிட்டவைத்தே யிருந்துன்றன் வலக்கை நீட்டிங்
கேளனமா வெண்ணுதே யாசை கொண்ட
வெழிலாளர் காளத்தி நாத ரன்றோ
நாளையே வந்தணைந்துன் மயலைத் தீர்ப்பார்
நல்லவோ ராண்பிள்ளை பிறக்கு மெப்பார்
மீளியா மப்பிள்ளை வேல னென்றே
வியன்பேர்கொண் டோங்குவொண் மெய்ச்சம் பாரே.

()

பிச்சியார்.

அறுசிக் கழிநெடி.டி. யாசிரிய விருத்தம்.
மெய்ச்சியா ரணங்கன் போற்றும்
விரைமலர்ப் பதத்தார் வேதத்
துச்சியார் சீகா ளத்தி
யும்பனார் நாட்டி டத்தே
பிச்சியார் குழலுஞ் செல்போற்
பிறழ்தும் விழியுங் காணி
னிச்சியா ரெவர்தா தூல்போ
லிடையுடைப் பிச்சியாரே.

(௧௭)

எண்சிக் கழிநெடி.டி. யாசிரிய விருத்தம்.
பிச்சாடன ராகிக்கெரு விச்சார்முலை கொன்றீர்
பித்தாவெனு மத்தாயர ஓத்தேவர வென்றீர்
பொச்சாப்பகன் மச்சாணையண் மெய்ச்சாதெரு தென்றீர்
பொற்பாரெயி னக்காளை த ரத்தூத்தசை தின்றீர்
மகாமகோபாத்தியாய
... .. வே சாமிநாதையர்

விச்சாதரர் சொற்காமுறு நற்காளத்தி நின்றீர்

மெய்ப்போதவி டைக்காடன்பி நெய்ப்பாடிபு சென்றீ

செச்சாஸ்புரி லாமத்தனை பச்சாத்தப மொன்றி

யெப்போதுவந் தருள்செய்குவீர் முப்பார்தொழும்பரவே. (௬௬)

அறுசீர்க் கழிநெடிவடி யாகிரிய விருத்தம்.

பருணித ருளத்த டத்திற் பதுமம்போ

லலர்ந்து ளாரு

மருணிறை யுமைக் கறத்தி னொறொழுக்

கறிவித் தாருந்

தெருணிக மாக மத்தின் செல்வமாந்

திகழ்த்துற் றாருங்

கருணைக்கோர் கடலன் னொருங் காளத்தித்

தலைவ னுரே.

(௭0)

தவம்.

தேரிசை வெண்பா.

தருந்தவத்த றென்னத் தடமலைகான் மேவி

மிகுந்தவத்தை யுற்றிலைய வேண்டா—முருந்தவத்த

னுந்திவந்தோ னேது முயர்காளத் திப்பதியை

வந்தித்தன் மாதவமம் மா.

(௭௧)

மடக்கூ,

கட்டளைக்கலிப்பா.

அஞ்ச முத்துணை காரம்பம் பாதியே

யமலைக் கீந்த தவிருடற் பாதியே

வெஞ்ச மர்த்தனு மேருவே தண்டமே

றிக்க தந்திரத் தந்தம்வே தண்டமே

மஞ்சு மானக்கஞ் சாற்பா லோதியே

மாம ணத்தி னிறைகொண்ட தோதியே

பஞ்ச பூதத் தலத்துளொன் றானதே

பார்த ளத்திப் பதியிலொன் றானதே.

(௭௨)

களி.

எண்சிர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆலத்தை யுண்டமரர்க் கமுத ளித்தங்

காண்டதிருக் காளத்தி யப்பன் றுட்டிர்

தாலத்திற் பாடிவருங் களியர் யாஞ்ஞொல்

சங்கதிகள் சேளப்பா வாண்பெண் கூடிக்

காலத்தில் யோனியின்வாய் வந்தி டாமே

கலயத்திற் பிறந்தோன்வெண் கல்லிற் சம்பு

பாலத்துக் கண்ணென்றிற் பிறந்த சேயைப்

பகர் * முறத்திற் பிறந்தவெங்கள் பரனென் றுனே. (௭௩)

இதுவுமது.

பரிவாக விதுவுங்கேள் விந்தை யாமாற்

பாறியப் பெண்கொடுத்த மாமி யாரை

யுரிமையொடு மணைந்துபெருங் குடிய னா

னெருசாலுண் டிருகாலங் கற்றோ னுன

வரியவுர காசுமிஃ தறியும் பொய்ச்சொ

லறிந்திடோ மெம்குக்கண் மயக்க மில்லை

வரப்பாவுங் காளத்தி நாதர் தோன்சேர்

வஞ்சியைப்பூங் கோத்தையென வழுத்தல் சால்பே. (௭௪)

இதுவுமது.

சாதுயிலே யுயர்ந்தோர்யா டிருக்கச் சைவச்

சாதுயென்று மாதுசைவ ரெனப்பேர் கொண்ட

நீதிசே ராரியர்தாம் பணிகள் செய்ய

நிட்களவ நாதிசைவச் சாதி தானென்

றேதியசீ காளத்தி யப்பன் பின்ன

ருண்டானு னதுவுமெச்சி லவன் குமான்

காதலுடன் சட்டியினிற் கொக்க வித்தான்

கண்கூடாக் கண்டவரைக் காண்பிப் போமே. (௭௫)

* முறம் - விசாகநகரத்திரம்.

நேரிசை வெண்பா.

காளத்தி யின்னமுதாக் கண்டுகொண் டாண்டதெய்வக்
காளத்தி நாதா கண்ணெங்ங் —காள
திரிகுல பாணிபெனச் சிந்திப்பார்க் குண்டோ
பரிகுல கால பயம்.

(எ)

கொச்சகத்தலிப்பா.

பஞ்சமமார் மேனி பசுந்துள்ளம் வாடுகின்றேன்
வஞ்சகமா பெண்ணை மறந்தி ருத்தன் மாட்சிமையோ
கஞ்சமலர்க் கண்ணையென் கண்ணாளா காதலித்தா
ளிருசியைமஞ் சாளு மெழிற்காளத் தித்தவனே.

(எ)

நேரிசைவெண்பா.

தளர்த்தவர்கட் கீயாத் தனமுதான் மாட்சி
யனந்துணர்ந் தார்பா லனாவி - யுளந்திருந்தா
மாந்த ரறிவும் வரன்காளத் திப்போற்றார்
சாந்தமுமோர் பேறினமை தாம்.

(எ)

எண்சீர்க் கழிநெடி.லடி யாசிரிய விருத்தம்.

இன்னறங்ங் கொடும்பினியா லுள்ளம் வாடி
யினக்கின்றே னென்செய்வே னேழை யந்தோ
யுன்னியடி யிறைஞ்சுபவர்க் கருள்கா ளத்தி
யோங்கலில்வாழ் மருத்துவமா வாரி யாநீ
தன்னவனில் வடிமையெனத் திருவு ளத்திற்
சற்றெண்ணிற் பிணிக்குழாஞ் சலித்தி டாதிங்
கின்னமுந்தா னிருந்திடுமோ கடைக் கணித்தா
ளேறுமீக் கூறுனக்கில் விருநி லத்தே.

(எ)

அறுசீர்க்கழி நெடி.லடி யாசிரியவிருத்தம்.

இருநாகஞ் செவிக்கணியாக் கொண்டதன்றிச் சிரங்காமே
விடையி டத்தம்

சீகாளத்திக்கலம்பகம்.

நக

பெருநாகஞ் சேர்த்துள்ளீர் முனிநாகங் காத்துளது
 பிறங்கும் பூசை
 யொருநாகஞ் செயலின் த்தாற் காளத்திப் பெயர்வாய்த்
 வூர்ப்பா னீருந்
 திருநாக லிங்கமேனி லுமையஞ்சா தடுத்தெவர்தாஞ்,
 சேவிப் பாமே.

(அ0)

மேகவிடுவது.

நேரிசை வெண்பா.

பார்சொல் முகில்காள் பழமறைசொல் காளத்திப்
 பேர்சொல் வரைப்பாற் பெருமான்முன்—னீர்சொல்லுஞ்
 செப்போது மென்முலைமான் சேர்ந்தணைய நின்வரவுக்
 கெப்போது நோக்குகின்ற னென்று.

(அக)

சவிலை வெண்பா.

என்றுழ்பற் பேர்த்த விறைவ னிருடிமைந்தற்
 கன்று முகற்று கா லாந்தகன்முன்
 மாகாளத் திப்பரமன் மாமகிமை கண்டாரே
 சாகாத மெய்ம்மா தவர்.

(அஉ)

ஊசல்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தகைபெறுநான் முகன்மாலும் வணங்கிப் போற்றச்
 சதமகனா தியவிபுதர் மலர்கள் தூற்றச்
 சுகவாணி கமலேதி சசியா மாதர்
 சொல்லுறுசாம் பூனதப்பொன் வடந்தொட் டாட்ட
 அகமகிழ்பல் வாத்தியங்கண் முழக்க மார்ப்ப
 வானந்த முடன்கவிஞர் விருது பாடத்
 திகழ்ஞானப் பூங்கோதை யொருபான் மேவச்
 சீகாளத் திக்கரசே யாடருசல்.

(அக)

பாங்கி தலைவன் வரவைத் தலைவிக்
ருணர்தீதல்.

அறுசீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரிய னிருத்தம்.

ஆடு மயிற் சாயலுறு மணங்கனையா நிருவர்தமக்
கருள்செய் தாண்ட

நீடுபுக முரனாரொண் டிருக்காளத் திப்பதிவாழ்
நேரி முாய்நீ

வாடுதனீத் துளங்களிகூர் மைக்கடவி லுதித்தபெரு
வலம்பு ரிச்சங்

கீடுபெறு நின்னன்பர் கொடித்தேரி லொலிக்கின்ற
திருவா னத்தே.

(அச)

மரர்காலம்.

எண்சீர்க்கழிநெடி லடி யாசிரிய னிருத்தம்.

வானமின்னி யறலைநனி வழங்குங் காலம்

வளமல்கு பரிதியொளி மழுங்குங் காலம்

ஈனமறு முடுக்கங்குழா மிடையுங் காலம்

எண்டிசையும் பெருவாடை யெறியுங் காலம்

கோனனங்கன் மணக்கோலஞ் செய்யுங் காலம்

குயிலினந்தான் ஞாலெடுத்துக் கூவாக் காலம்

மானனையார் விரகத்தான் மறுகுங் காலம்

வண்காளத் திப்பரமர் மருவாக் காலம்.

(அடு)

கைக்கிளை.

மருட்பா.

காமர்மத னம்பு கடுக்கும் விழியிமைக்கும்

தேமலர்த்தார் வாடுந் திருதுதற்கட்—டாமவெயர்

வார்தலா லணங்கல னிவன்

சீர்கா னத்திச் சிலம்பவிர் மாதே.

(அக)

சீகாளத்திக்கலம்பகம்.

௩௩

உயர்வருக்க மோனை.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

அவிருல கெலாஞ்சொல் சிவபரஞ் சுடரை
ஆசற விளங்குப தேசசுற் குருவை
இசைபெறு மறைமுடி மிசையுறு மாதியை
நனந்தம் போக்குபே ரானந்த மூர்த்தியை
உயிவினக் கவிஞர்த மிடைமதி மதியினை
ஊனமென் றென்றுமில் ஞானவா ரிதியை
எவனமிக் கொளிரும் பவளா சலத்தை
ஏகமா நிறைந்தசி வோகமாம் பொருளை
ஐவகைக் கிர்த்தியஞ் செய்மாட் சிமையை
ஒலிகட னஞ்சுண் டிலருநித் தியத்தை
ஓமெனுங் காளத்தி மாமலை மருநகை
ஒளவிய மறத்துதி செவ்வக னுறவே.

(௮௭)

சீர்பாதப் புகழ்ச்சி.

ஏழுடிப்பொட்டுடை வெண்பா.

வேளைத் தருமால் விழியொன் றமர்ந்த துவு
நாளத்தொண் கஞ்ச னயந்தருச் சித்ததுவுந்
தாளத்த னப்பரவை தன்னி லுழன்றதுவு
நீளத்த போதனர்த நெஞ்சத் திருத்துவதும்
வாளொத்த கூற்றன் மடிய வுதைத்ததுவுங்
கோளைத் தெறுமன்றிற் கோநடஞ் செய்த துவுங்
காளத்தி யப்பன் கழல்.

(௮௮)

இனியவை.

கவிவிருத்தம்.

கல்லார்க் கறிவுறவே கற்பித் திடலினிதே
இல்லார்க் கியாதேனு மீந்தின் புறலினிதே
நல்லார் வலர்சொ னயந்தொழுக றுணினிதே.
தொல்லார்கா ளத்திச் சுகனைத் தொழலினிதே.

(௮௯)

நேரிசைவெண்பா.

இனமணிக ளார்கடற்பா ரிற்பொல்லா நாயேன்
வினையினுற் சால மெலிந்தே—னனைபோல்வந்
தாண்டருள்செய் காளத்தி யப்பனே சிற்சபையிற்
முண்டவஞ்செய் தோங்கும்வா தா.

(௯௦)

கட்டளைக்கவித்தாறை.

தாளத் தனம்பெறுந் தையலர் காமத் தனையிற்சிக்கு
நீளத் தலித்துழன் நேங்குநெஞ் சேயவர் நேயமெல்லாஞ்
கோளத்தட் டைத்தினு மாமா நிகர்க்குந் தொடர்பொ முத்திங்
காளத் தருந்திருந் காளத்தி யப்பனாக் கண்டுகெய்யே.

(௯௧)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாகிரிய விருத்தம்.

மெய்யனே சுடரார் முக்கட் டேவனே போற்றி மான்கொள்
கையனே கடனஞ் சுண்ட கண்டனே போற்றி விண்ணோ
ரையனே கடுக்கை யந்தா ரணிந்தவா போற்றி மாதார்
மெய்யனே சீகா ளத்தி வெற்பனே போற்றி போற்றி.

(௯௨)

நேரிசை வெண்பா.

மெயில்வீசு நீண்மேரு வில்லான்சா வில்லான்
வியனாத னாதுபுகழ் வில்லா—னியலார்பூங்
கோதையெனு மாது குலவில்லான் கற்றோர்சொல்
மேதைகா ளத்தி விபு.

(௯௩)

நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

விபுதர்த்துதித் கும்பெருமான் மெதகுநல் லன்பர்க்
கபயந் தரும்பெருமா னன்றிக்
காளத்திக் கும்பெருமான் காண்.

(௯௪)

குயிலை யிரந்தல்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாகிரிய விருத்தம்.

காண்டிப தரற்கடல்சேர் பாசுபத மளித்தாண்ட
கடவுண் மேவு

சீகாளத்திக்கலம்பகம்.

௩௫

நீண்டசீர்க் காளத்தி வரைகுற் றொஞ் சோலையினி

னிமைந்து லாவி

யாண்டிலகுந் தளிர்கோதி யாப்பியஞ்செய் குயிற்பின்னா

யானக ளிக்க

கோண்டரா தின்னேவா வாவென்றெ னன்பர்வரக்

கூவு வாமே.

(௬௫)

என்சீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

கூரானைக் கிக்கருத்துக் கருத்தி லின்பங்

கூர்தானை யண்டங்ங் கண்டு மாயை

சாரானைப் பற்பலவாஞ் சமயந் தோறுஞ்

சார்தானை வேள்விச்சா லையிலோ ராழித்

தோரானைப் பற்றகர்த்து விண்ணோர் கூற்றுக்

தேர்தானைச் சீர்வளருஞ் சீகா ளத்தி

யூரானை வையமுண்டால் விடையை யன்பா

யூர்தானைப் பத்திசெய்யா ரொதிபோல் வாரே.

(௬௬)

கலிவிருத்தம்.

வாவிரீ ரோடைகள் வகுத்து மாமண

மேவுந் தனங்களு நிகலவத் தர்ச்சலை

பாவனை யொடுசெயுந் பத்தர் காளத்தித்

தேவர்தாட் பூவன்றிச் செகப்பூ மேவிடார்.

(௬௭)

நேரிசை வெண்பா.

பூதப் படையான் புகழ்ந்துபா டன்பர்தமைச்

சாதப் படையான் சுகத்துளெவன்—கீதமிகப்

பாடும்வண் டர்புகன்யின் பங்கயன்மாற் கெட்டாத

கோடியர்கா ளத்திவரைக் கோ.

(௬௮)

அறுசீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

கோகனகந் தவழெயில்குழ் காளத்தி நகர்மேவுங்

குழக னுர்க்குக்

கோகனக னுரங்கீண்ட நெடுமாலு மடிமையிருட்

குழல்வெண் மேனிக்

கோகனக வாணிவளர் நாவயனு மடிமையெனின்

குலவு மா * முக்

கோகனக முளவெவரு மடிமையெனற் கையமுன்டோ

குலமன் றேரே.

(௬௬)

இதுவுமது.

மண்ணப்பங் கிவளிலிண்ணு மைம்பூத மாகியென் றுழ்

மதியு மாகி

நண்ணப்பங் கயன்மாலு மறிவரிய பொருளாகி

நவின்மெய்ஞ் ஞானக்

சண்ணப்பற் கிரங்கியமா தேவான காளத்திக்

கடவு னேமால்

வண்ணப்பம் பரமுலையார் மயனீக்கி முத்திரெறி

வழங்கு வாயே.

௧ 0 0)

வேறு.

பேராருஞ் சீகா ளத்தி மாதலத்தேவ ரீர்தும்

வாரூரு மம்பு யத்தாள் வனைந்தனன் கலம்ப கத்தார்

பேராருங் கடைக்க ணித்தென் பிறப்பொழித் தவிரவீ டெய்தப்

பேராத வனைகள் யாவும் பிரித்தருள் புரிவீர் றீரே.

(௧ 0 ௧)

சீ க ள த் தி க் க ல ம் ப க ம்

மு ற் றி ற் று.



தனியன்

அறுசீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

சாலிவா கனச காப்தந் தக்கவா
யிரத்தெண் ணாற்றின்
மேலிரு பத்தே ழாண்டாம் வியன்குரோ
இயிற்சி ராடி
மாலெனும் வாரத் தன்று மாதுமா
பதிக டாட்சத்
தாலுயர் சீகா ளத்தித் தலக்கலம்
பகஞ்சொற் றேனே.

வாழ்த்து.

என்சீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்
அமரர்தொழு நாகலிங்கப் பெருமான் வாழி
ஆதிசத்தி ஞானப்பூங் ணோதை வாழி
சமயமே லாஞ்சைவ சமயம் வாழி
சாற்றரும்வெண் ணீறுருத்தி ராக்கம் வாழி
இயிரமகற் றமுதகு ணநால்வர் வாழி
திருக்கடைக்காப் பாதிமலிழ் முறைகள் வாழி
யிமகிரினேர் காளத்தி மலையுர் வாழி
யேர்கார்நீர் பார்வாழி யென்று மாதோ.

கலம்பகப் பாட்டியல்.

கோல்லிய கலம்பகஞ் சொல்லியவொருபோகு
முதற்கண் வெண்பா கலித்துறை புயமே
யம்மாணே யுசல் யமகங் களிமறம்
சித்துக் காலத் தீங்கே வண்டே
கொண்டல் மருள் சம்பிரதம் வெண்ணிறை
தவசு வஞ்சித் துறையே யின்னிகை
புறமே யகவல் விருத்த மெனவருஞ்
செய்யுட் கலத்துட னெய்திய வந்தமு
மாதி யாக வருமென மொழிப.

பன்னிரு பாட்டியல்.

நுறு

கீலம்பகத் துட்டியங் கைக்கிளை தலமே
காலம் வண்டம் மாணை காற்றுப் பாணன்
குறஞ்சித் திரங்கல் குளிர்தழை சம்பிரதம்
மறந்தா தூசன் மதங்கம் மடக்கென
விரவ்மூ வாரும் வேண்டு முறுப்பா
மொருபோகு வெண்பா வுடன்கலித் துறையிவை
நிரையே முதற்க ணின் றுபிற் கலந்தவைம்
பாத்துறை விருத்தமந் தாதி வருமே
வந்தா லீசற்கு வருநூறு முனிமெய்யர்க்
கைந்தஃகு தாசர்க் காந்தொண் ணூறு
மமைச்சர்க் கெழுப தைம்பது வணிகர்க்
கமைந்த வேனையோர்க் காதைந் தறவே.

தொன்னூல் விளக்கம்

பிழைதிருத்தம்.



பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ந	டு	ந	ராமகத்	ராகமத்
கடு	கஅ	க	நயந்து	நயந்து
கக	கடு	க	செவித்து	சேவித்து
உஎ	கக	ச	மச்சானையண்	மச்சானையுண்



செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.
அ.	கண்பார்த்	கா.
அஞ்செழுத்	உஅ கல்விநல	கசு சாதிவிலே
அடியரினங்	உக நற்றோர்	கரு சாரதை
அண்டமண	கௌ கல்லார்க்கறி	கரு சாலிவாக
அமர்தொழும்	கௌ கன்யடமா	கசு
அருநாயிழ	உசு	கி.
அருள்விரவு	உக காசரியார்	கிற்பநூல்
அவிருலகை	கரு காணவரி	கி.
ஆ.	காண்டிப	கசு சுகம்விரவு
ஆமெயிற்த்	கௌ காமர்மதனம்பு	கரு சுருதி
ஆலடி	கசு காலன்றனை	கி.
ஆலத்தை	உக காலேரவா	கரு குஞ்செஞ்
இ.	காளகண்ட	கி.
இடமார்	கரு காளக்கடா	கசு செய்யனே
இருநாகஞ்	கரு காளத்திராதன்	கி.
இனமணி	கசு காளத்திராதா	கசு சேலன்ன
இன்னறரு	கரு காளத்தியின்	கசு சேவத்து
ஈ.	கி.	கோ.
ஈட்டுக்	உரு குமரனைப்	கசு சொற்றவ
உ.	கரு குழுதழு	கரு
உண்கண	கரு	கி.
உருப்பவள	உ கூரானைக்	கரு தகுந்தவத்த
எ.	கி.	கசு தகைபெறு
எண்ணுறு	கரு கேளம்மே	உ தண்ணரு
என்னூழ்	கரு	உ தராதல
ஒ.	கோ.	கரு தளார்த்தவர்க்
ஒன்றத்தார்	கௌ கொண்டல்கா	கி.
க.	கோ.	கசு தாளத்தன
கங்கைநீர்	கசு கோகனக	கரு தி.
கண்டமுச்சுடர்	கசு சம்போசிவ	கரு திரமருவு
	உக	கரு திருமா

சேய்யுள்.	பக்கம்.	சேய்யுள்.	பக்கம்.	சேய்யுள்.	பக்கம்.
தீ.		பு.		மெய்யன்புடை	௧௭
தீங்கல்	௨௪	புயங்கந்	௧௨	மே.	
ந.		புல்லரை	௧௮	மேதகுசீர்	௧௮
நகப்பிராட்டி	௨	பூ.		வ.	
நங்கைபால்	௧௯	பூதப்படையான்	௧௫	வண்டேகா	௨௨
நா.		பூபாலர்	௧௭	வரமேதந்	௨௧
நாடுபொன்	௨௩	பே.		வரமேவு	௨௧
நாதஞ்செறி	௨௬	பெரியார்	௧௪	வரியளி	௧௦
நி.		போ.		வா.	
நிலம்பகர்	௧	பொங்குறு	௪	வாராரும்	௧௬
நினைத்தண்	௨௪	பொருளுணரா	௯	வானமின்னி	௧௨
நீ.		போ.		வாவிரீர்	௧௫
நீதர்களத்தி	௧௬	போர்விசயன்	௧௨	வி.	
நீர்பூத்த	௬	ம.		விபுதர்	௩௪
ப.		மணமே	௨௨	விரதவித்த	௨௦
பகரருங்	௨௪	மண்ணளந்த	௨௩	வீ.	
பஞ்சமமார்	௧௦	மண்ணப்ப	௩௬	வீங்கோதை	௨௧
பம்பரனேர்	௧௫	மா.		வீணுடவர்	௨௫
பரமன்காலத்	௧௭	மாதவனுந்தி	௨௨	வே.	
பரவுமடியார்	௧௩	மாலித்தகர்	௧௪	வெண்டாமரைக்	௨
பரிவாக	௨௯	மாண்கை	௧௬	வெயில்வீசு	௧௪
பருணிதர்	௨௮	ழ.		வே.	
பா.		முத்திருக்கும்	௧௪	வேளைத்தரு	௧௩
பாவிற்குட்	௨௬	மே.		வேளைத்தீயந்த	௧௦
பார்சொல்	௧௧	மெச்சியார்	௨௭	வை.	
பி.				வையகஞ்	௧௩
பிச்சாடன	௨௭				

சேய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.



சீகாளத்திக் கலம்பகக்

குறிப்புரை.



சீகாளத்தி. சீ - சிலந்தி, காளம் - பாம்பு, அத்தி - யானை, இம்மூன்றும் பூசித்த காரணத்தால், இத்தலம் இப்பெயர் பூண்டது.

பாயிரம்.

உ. மான் முன்காட்டும் அம்புலி-மானென வழங்கும் மறுவைத் தன்னிடத்திற் காட்டிநிற்கும் சந்திரன்; பகையை முன்காட்டி நிற்போல, மானைத் தன்முன் னிருக்கவைத்த புலி என்று நயம்படக் கூறியவாறு.

ங. தெண் - தெளிவு; ஈண்டு அருட்டெளிவு.

சு. உ - அடி வளத்து - வள்ளத்து என்பதின் இடைக்குறை.

ஃ - பொருப்பு+அளவு+ஆம்.

இச்செய்யுள், “மாவாய்மைச் சம்பந்தர் வாசீசர் வன்றெண்டர் வாத வூர் - பூவாயின் தேறலெனுந் தமிழ்மறையாந் திருக்கடைக் காப் புச்சீர் சாலுந் - தேவாரந் திருப்பாட்டுத் திருவாச கமுமுறையாற் செப்பு கின்ற - நாலாயே நாவாயாம் பவக்கடலைக் கடந்து முத்தி நகர்சேர் தற்கே” என்னும் திருக்கூவக்கலம்பகப் பாயிரச் செய்யுட் கருத்தது.

எ. இதில், மெய் - வாய் - கண் - மூக்கு - செவி என்னும் ஐம் இயற்றிப்பெயர் அமைந்துள்ளதையுணர்க.

அ. மேசரியார் - அன்பு நீங்காதவராகி.

க. வெண்பா அந்தாதி - கைலைபாதி காளத்திப்பாதி என்னு மந்தாதி. நக்சீர் - நல்ல சொற்களையுடையவர்; கீர் - சொல்.

கஉ. உம்பர் வணங்கும் காளத்திநாதா என்று கூட்டிமுடிப்ப தால் விற்புட்பொருள்கோள்; இதுபோன்று பின் வருவதையும் கண்டுகொள்க.

நூல்.

க. எட்டடித்தரவில்,—வச்சணந்திமாலையுட் கூறிய “சீரோழுத் துப் பொன்பூ திருமணி” என்னும் மங்கலச் சொற்பாடலி லமைந் துள்ள எல்லா மங்கலச்சொற்களும்,

ஈரடித் தாழிசையில்,—சில இரத்தினப் பெயர்களும்,

பெயர்த்தும் வந்த ஈரடித்தாழிசையில்,—காஞ்சி முதலிய பஞ்ச பூதத் தலப் பெயர்களும், சுரிதகத்தில்,—கொக்கு முதலிய சில பற வைப் பெயர்களும் பொதிந்துள்ள நயத்தைக் கவனிக்க.

உம்பளம் - பரிசுப்பொருள்.

பதகன் - திருவிளையாடலிற் கூறிய - மகாபாதகன்.

உ. கம் கா கவின் உற சேர் - மேகங்கள் சோலையில் அழகு பெற்றச் சேரும்.

டு. சடையினேற்றது சாரசவிந்தம் - சார்+அரவு+இந்து+அம்; அம் - சங்கைநீர்.

வண்டர்காள்! (காளத்திநாதர்) நாளும் (செய்யும்) வண்மையில் அத்தியையே ஒத்தவர்; அத்தி - சமுத்திரம்.

எ. காளத்திப் பெருமான், உமைபாற்றிட்டும், திருவுளங்கொள் ளும்; என்னும் எனக்கூட்டி முடிக்க; பெருமான் பலமானோடு ஒருங் கிருக்கும் என்பது நயம்.

அ. என்னுறும்-எண் உறும் இயல் நெய்-சிறிய திற்பெருமையா யெண்ணப்படும்எள்ளினுளுந்துப்பயிலும்நெய்; எண்ணெயென்றபடி. இது வியாபகலட்சணத்திற் கெடுத்துக் காட்டாய் காட்டும் உவமை

கஉ. வள்ளை-கலவை-முன்னை-பண்ணை-பொன்னாங்காணி. என்னும் கோரைப் பெயர்களமைந்து வேறு பொருள் பயக்கும் நயத்தைக் காண்க.

கங. குரு மீன்தான் உயர் வீடு என்றான் - வியாழன் மீனே (நமக்கு) உயர்ந்த மோகனம் போல்வது என்றான்; குருவுக்கு தனும் மீனமும் முக்கிய வாசத்தானம். அதின் மீனராகியே ஆட்சி என்பதும் வேறு பொருள்.

சீடன் - குருவின் சீடனாகிய சந்திரன்; ஞெண்டு - கற்கடக விராசி, இது அவனாட்சி.

கச. கெளறு - கெளிற்றுமீன், இது விரற்றுவமை. மால்-வலை. மாலாவார்-மையலுடையார். இதில், சேல்-மலங்கு-திருக்கை-கெளறு-வரால் பஞ்சிலை-என்னும் மீனின் பெயர்க ளமைந்துள்ளன.

உஅ. கழலுக்கு பூ அகம் ஆம் என்க.

உக. லாவண்ணியம் - அழகின் மிகுதி. கோபால-பாலம் கோ, நெற்றிக்கண்.

ஙக. கண்டு அரும் கனலைப் பிழிந்து சாறுக்குவோம் - அரும் கனலைக் கண்டு பிழிந்து சாறுக்குவோம், கண் தரும் கன்னலைப் பிழிந்து சாறுக்குவோம், கண் - கண்ணா.

மெய்யிற்புலி-உடம்பாற் புலிபோல்வது, பூனை என்றபடி; பூசை பூனை; மெய் இற்புலி எனக் கண்ணழித்து இல்லில் வழங்கும் மெய் ம்மையான புலி எனப் பொருள்கண்டு பூனை என்பதும் ஒன்று.

ஙஉ. புத்தி முழங்கான் மட்டோ? என்பது புத்தியின்மையைக் குறிக்கும் ஓர் குறிப்புப் பழமொழி.

ஙங. குமரி-பெண், கற்றாழை; மணம் - விவாகம், வாசனை; சோறு - அன்னம், கற்றாழையி னுள்ளிருக்கும் வெள்ளியதோர் பொருள்; மற்றும் சில சொற்கள் நயம்பட நின்றலை உய்த்துணர்க.

ஙச. பொங்கொரி-பொங்கொளி எனத் திருத்தாக.

௩௭. தும்பை மலர் இத்தலத்துப் பெருமானுக்கு மீருதியும் சாத்திவரும் வழக்கு முண்டு.

௩௮. சாலோவா தொளிர் காளத்தி என்றது பஞ்சதலங்களுள் இது வாயுத்தலமென்பது தேற்றியது.

பால் கொள்வார்-பாலை விலக்குப் பெறுவார், உன்னிடம் சேருவார்;

சாலோரும் - என்பதில் ஓரும் அகை.

௪௦. சுரதம் - பிரதிஞ்ஞை, புணர்ச்சி.

௪௧. கும்போதயமுனி - அகத்தியர், இவர் இத்தலத்தில் வழிபட்டுப் பொன்முகரி யாற்றினை வரவழைத்தவர்.

௪௨. பூ மணம் முன் வண்டே - என நிறுத்தி பூவின் மணத்தையே நாடிச் செல்லும் வண்டே எனப் பொருள்காண்க. முன் - முன்னுதல், நாடல்.

௪௩. கீரன் - நக்கீரதேவர். இவர் இத்தலத்தில் வழிபட்டுக் குட்டனோய் நீங்கப்பெற்றுக் கைலைபாதி காளத்திப்பாதி என்னும் வெண்பா அந்தாதி யியற்றியருளினவர்.

௪௪. அறுபதம் - ஆறுகால்கள்; (அற்றபதம், இல்லாதபதங்கள்) எனப்பொருள் படலால் சிலிஷ்டம்.

௪௫. தோலுரத்தோல் - தோலினது வலிய தோல்; தோல் - யானை.

௪௬. குரங்கி - சந்திரன்.

௪௭. ஒம்மல் - பொருமையாற் பேசுஞ் சொல்; இது ஒமலென்றும் வரும்.

௪௮. இரும்பை - இரும்பினை; பெரிய பாம்பினை; பை - படம், ஆகுபெயராய்ப் பாம்பை யுணர்த்திற்று.

தேசிகன் - ஆசிரியன், பொன்; பொன்னென்னும் பொருளில், தேசிகம் என்பது உயர்வு விருதிபெற்றது.

சீகாளத்திக்கலம்பகக் குறிப்புரை.

சுரு

கூழ் - கூழென்னும் உணவு; பொன்.

அடுத்தவரும் - ஆசைசொள்வர், மாசைகொள்வர். இச் செய்யுளில், பொன்னின் பரியாய நாமங்கள் அமைந்துள்ளன உணர்க.

ருக. காசுப்பை - பணப்பை, மணிச்சூட்டுடைய பாம்பு.

சுச. பொருள் - பிள்ளை.

சுஅ. பிச்சி ஆர் குழல் - சிறு சண்பகஞ் குடிய கூந்தல்.

சுக. முலை - மூல்லை, கற்பு.

எஉ. தனு - மேருவாகிய வேதண்டம்; வேதண்டம் = மலை. உபாய நான்கில் இறுதியது.

எங. எச. எடு-வது செய்யுள்களில் கள்ளின் பிரதிநாமங்கள் சில புதைந்துள்ளன; அறிக.

எசு. மாற் - மாலெனத் திருத்துக. மாமி - ஈண்டுப் பூதேவி. காலுண்ணல் - காற்றை யுண்ணுதல்.

எடு. சட்டி - சஷ்டித்தி; கொக்கு - மரமரமான சூரபதுமன்.

எசு. தானத்தி - கானமாகிய தீ; காளம் - விஷம், தீ-குறுக்கல்.

எள. பஞ்சமம் - அழகு.

அசு. அணங்கனையா ரிருவர் - இத்தலத்துப் பேறுபெற்ற கன்னியரிருவர்.

கசு. மெதகு - மேதகு எனத் திருத்துக.

கரு. ஆப்பியம் - விநோதம்.

கஅ. எவன் - யாவன்.

கக. கோகனகன் - சிறந்த இரணியன்.

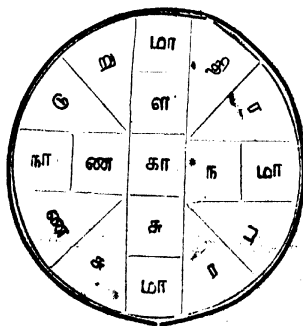
கஃக. வார் - அன்பு.

ஸ்ரீ காளத்திநாதர்

சகடபந்தம்.

வஞ்சிலிருத்தம்.

க ர ந ம ா ப ர ம ா ச க ர
க ர ச ம ா ச ண ந ா ண க ர
க ா ண ந ா டு று ம ா ள க ர
க ா ள ம ா தி ர ம ா ந க ர.



இதன்மொருள்:—பரமர - மேலானவரோ!—சுகர - சுகசொரு
சே!,—கரசு மாகுண நான - மணி (சுருட்டிடைய) சர்ப்ப அரை

நாணுடையவரே!—கா காண நாறும் ஆள - வருத்தத்துடன் (உம்மைச்) சேவிக்க விரும்பும் (அடியேனை) ஆளாகவுடையவரே!—கா காளம் மாதிரம் மா நகா - சோலைகள் (புடைகுழப்பெற்ற) பாம்பும் யானையும் (வணங்கும்) பெரியகாளத்தி யென்னும் தக்பிண்கைலாச மலையையுடையவரே!—நமா - வந்தனஞ் செய்கின்றனன்.,—கா - காத்தருள்வீராக. என்றவாறு.

திறிப்பு:—நாண! என்பது, மேருமலைபாகிய வில்லுக்குப் பூட்டும் வநுகியாகிய நாணுடையவரே! என்பதுமாம். பாமா என்பது, தன்னிலுமிக்க தொன்றின்றித் தானே பெரியதிற் பெரியதாய் நிற்குந் தன்மையையும்; மாசுண நாண! எ-து, அடைந்தாரின் குறைவைக்குறியாது ஆதரிக்கும் அருட்டிறத்தையும்; ஆள! எ-து, (தாழ்ந்ததிற்றாழ்ந்த என்னையுமாட்கொண்டமையின்) பேரருளுடைமையையும்; காள மாதிர நகா! எ-து, பாலாட்டினார்க்கு நஞ்சுட்டலும், உண்பூட்டினார்க்கு உயிரோட்டலுமுடைய இருதிறநாகத்தையும் தமது கண்ணருள் தந்து தம்மேனியிற் சேர்த்துத் தூயவுடம்பினனாயிருக்கும் சுத்தத்தையும் விளக்கின்றபடியாம்.

நாண ஆள என்பன ஈறுகெட்டவீளி. நகம் - மலை. காளமும் அத்தியும் பூசுத்த காரணத்தாற் போந்தபெயர் காளத்தி.



ஸ்ரீ காளத்திநாதர்.

நேரிசைவேண்பா

காளத்தி யப்பா கடையேன் படுமிடர்தீர்த்
தாளத் தையு ளமையாதென் - தாளத்
தனத்தென்றாய் ஞானம்மை சாற்றாது மென்றீ
வினைத்திறமோ வென்செய்கு வேன்.

ஸ்ரீ ஞானப்பூங்கோதையம்மை

நேரிசைவேண்பா.

தென்கயிலை யென்றொளிரொண் சிகாநத்திப்பதிவாழ்
மன்கருணை ஞானமா. மாதேவி - மென்கழற்பூர்
தாமரையைச் சிந்திக்குந் தக்கோ ருயர்கல்வி
மாமருகல் விடுறவாழ் வார்.



